

ارزیابی فنی بذرکار کشت مستقیم و مرسوم در بقایای گیاهی ذرت بر عملکرد گندم آبی

نام و نام خانوادگی نویسندگان مقاله: جبرائیل تقی نژاد^۱ - کرامت اخوان^۲

۱- استادیار پژوهش بخش تحقیقات فنی و مهندسی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اردبیل، ایران. Email: taghinazhad55@gmail.com

۲- استادیار پژوهش بخش تحقیقات فنی و مهندسی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اردبیل، ایران. Email: akhavan120@gmail.com

چکیده:

روش‌های نوین و صحیح خاک‌ورزی به منظور استفاده بهینه از خاک به عنوان مهم‌ترین تأمین‌کننده منابع غذایی می‌تواند بهره‌وری لازم از تولیدات زراعی را افزایش دهد. پسماندهای بیش از ۱۲ هزار هکتار از سطح زیر کشت ذرت در دشت مغان، بالا بودن درصد رطوبت زمین (به علت پایین بودن تبخیر و تعرق و سنگین بودن بافت خاک)، محدود بودن زمان و احتمال بارندگی، انجام عملیات تهیه زمین به روش مرسوم را به منظور کشت گندم پس از ذرت با مشکلاتی روبه‌رو می‌کند. بدین منظور اثر روش‌های خاک‌ورزی حفاظتی و مرسوم بر عملکرد گندم آبی بر روی بقایای گیاهی ذرت دانه‌ای در کشت و صنعت پارس در قالب بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار انجام گردید. تیمارها شامل الف - بی خاک‌ورزی (کشت مستقیم با بذرکار گاسپاردو) ب- کم خاک‌ورزی (چیزل مرکب و بذرکار گاسپاردو معمولی) ج - خاک‌ورزی مرسوم (گاواهن برگردان دار و بذرکار گاسپاردو معمولی) بود. پارامترهای مورداندازه‌گیری زمان موردنیاز، ظرفیت مزرعه‌ای، میزان خرد و برگردان شدن بقایا، عملکرد و اجزای عملکرد گندم بود. نتایج نشان می‌دهد بین روش‌های خاک‌ورزی از لحاظ زمان موردنیاز، ظرفیت مزرعه‌ای، درصد خرد شدن و برگردان بقایا اختلاف آماری معنی‌دار داشته ولی از نظر عملکرد و اجزای عملکرد گندم اختلاف آماری معنی‌داری بین تیمارها مشاهده نگردید. بیشترین عملکرد در تیمار بی خاک‌ورزی و کم خاک‌ورزی به ترتیب با ۶۲۱۰ و ۶۲۸۰ کیلوگرم در هکتار عملکرد بود.

واژه‌های کلیدی: بقایای ذرت، بی خاک‌ورزی، کم خاک‌ورزی و عملکرد گندم

Evacuation of technical No till and conventional planting on irrigated wheat yield in corn residue

Author's Name, Jabraeil Taghinazhad¹ and karamat akhavan²

1 and 2: Academic member, Department of Agricultural Engineering Research, Ardabil Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Ardabil, Iran

Abstract:

Wheat is one of the most important food crops in Iran and making efforts for yield increasing is very essential. Since tillage methods have major effects on agricultural productivity thus in this study, effect of different tillage methods irrigated wheat yield were evaluated in corn residues in Moghan region with clay soils. This experiment was done for different seedbed preparation methods include CT: moldboard + disk tillage (conventional tillage were including), MT: chisel + combined, and NT: No tillage and the experiment was conducted in a randomized complete block design with three replications with Gaspardo drill. Results showed that the highest rate of grain yield obtained in MT and NT treatment with 6280 and 6210 kg.ha⁻¹, respectively. Therefore because of time limitation on wheat bed preparation after harvest corn, treatment MT and NT due to saving in time and cost is recommended.

Key words: Reduce tillage, No tillage, corn residue, yield of Wheat

مقدمه:

خاک‌ورزی با مهیا کردن و وضعیت مناسب خاک، برای جذب رطوبت و دمای کافی برای جوانه‌زنی و رشد بذر و همچنین با کاهش مقاومت به نفوذ خاک سبب توسعه آسان‌تر ریشه می‌گردد. خاک‌ورزی یک عمل زمان‌بر و هزینه‌بر هست که با استفاده از برنامه عملیات زراعی می‌توان به میزان قابل توجهی در مصرف سوخت، انرژی و زمان صرفه‌جویی نمود. همچنین انرژی مصرفی در عملیات خاک‌ورزی، به عوامل مختلفی مانند نوع خاک و شرایط آن (رطوبت، بافت خاک، عمق خاک‌ورزی، سرعت عملیات و نحوه اتصال ادوات به تراکتور) بستگی دارد. (Rozbeh, & Logavi, 2006). در بین غلات، گندم با داشتن بیشترین سطح زیر کشت در جهان سهم بالایی از مصرف انرژی در تولید محصولات کشاورزی را به خود اختصاص داده است. تهیه زمین و کاشت گندم در روش مرسوم به دلیل تعدد عملیات مورد نیاز، حجم زیاد جابه‌جایی خاک و شکل ادوات مورد استفاده (به‌عنوان مثال وجود برگردان در گاوآهن برگردان دار، از جمله انرژی برترین مراحل تولید این محصول هست. بنابراین با توجه به محدودیت منابع انرژی سوختی در جهان و افزایش قیمت آن، استفاده از روش‌های خاک‌ورزی و کاشت جدید برای کاهش مصرف انرژی در تولید این محصول ضروری هست. سامانه خاک‌ورزی حفاظتی، برای اولین بار حدود ۶۰ سال پیش توسط دانشمندان کانادایی برای ممانعت از فرسایش خاک توسعه گردید (Wang, et al, 2006). کم خاک‌ورزی و بی خاک‌ورزی دو روش متداول در خاک‌ورزی حفاظتی است. در روش کم خاک‌ورزی عملیات برحسب نوع گیاه و میزان بقایای محصول قبلی تا عمق کافی (۸-۱۵ سانتی‌متر) برای قرار دادن کود و بذر و مخلوط کردن بقایا با لایه سطحی انجام می‌گیرد. در روش بی خاک‌ورزی هیچ نوع عملیات خاک‌ورزی صورت نمی‌پذیرد و تنها ماشین کاشت کود و بذر را با حداقل به هم خوردگی در خاک قرار می‌دهد. در روش بی‌واک‌ورزی بقایای گیاهی در سطح خاک (روی خاک) رها می‌گردند. سیستم خاک‌ورزی مرسوم معایب متعددی دارد من جمله به‌صرف وقت و هزینه زیاد داشته و می‌تواند موجب کاهش ذخیره رطوبتی خاک، افزایش فرسایش خاک، مستهلک شدن سریع ماشین‌های کشاورزی و کاهش قابلیت کشت پذیری خاک زراعی در طولانی‌مدت شود بنابراین در سیستم‌های خاک‌ورزی جدید که خاک‌ورزی حفاظتی نامیده می‌شود بقایای محصولات کشاورزی در سطح خاک نگهداری می‌شود. در خاک‌ورزی حفاظتی تکنیک‌های از قبیل نگهداری بقایای گیاهی در سطح مزرعه، کم خاک‌ورزی، بی خاک‌ورزی، تناوب زراعی، کود سبز، کنترل تردد ماشین‌های کشاورزی در سطح مزرعه و استفاده از پشته‌های عریض به‌کاربرده می‌شود (Moore et al., 2000). همچنین کای و همکاران (۱۹۹۹) در تحقیقی در بررسی سیستم‌های خاک‌ورزی حفاظتی بر روی محصول ذرت در مناطق مرطوب تا خشک چین نشان دادند انجام خاک‌ورزی حفاظتی سبب افزایش حفظ رطوبت خاک تا عمق ۶۰ سانتی‌متر شده همچنین رشد بوته در شرایط خشک شدید بهتر گردید و جرم مخصوص ظاهری خاک در سیستم کم خاک‌ورزی و بدون خاک‌ورزی کاهش چشمگیری داشته است و همچنین خاک‌ورزی حفاظتی از فرسایش سطحی خاک جلوگیری و نهایتاً عملکرد محصول را افزایش داد (Cai et al., 1999). بناری و همکاران در بررسی اثرات خاک‌ورزی مرسوم و کم خاک‌ورزی در خاک شنی روی محصول کلزا نشان دادند شاخص مخروط و جرم مخصوص ظاهری خاک بعد از اعمال تیمارها تا عمق ۳۰ سانتی‌متری در خاک‌ورزی مرسوم کمتر از کم خاک‌ورزی بوده است همچنین تیمارها از نظر عملکرد بیوماس و دانه اختلاف معنی‌داری نداشتند منتهی از لحاظ انجام به‌موقع عملیات تیمار کم خاک‌ورزی موجب کاهش تلفات زمانی (با میانگین ۵۵٪)، مصرف سوخت، انرژی و هزینه‌ها در مقایسه با روش خاک‌ورزی مرسوم گردید (Bonari et al., 1995). تحقیقات لویز و همکاران (۱۹۹۷) در مناطق نیمه‌خشک اسپانیا نشان داد کم خاک‌ورزی با گاوآهن چپول می‌تواند جایگزین خوبی برای خاک‌ورزی مرسوم (برگردان دار + دیسک) در کشت غلات باشد با این روش باعث افزایش مواد آلی خاک و بهبود حاصلخیزی خاک گردید (Lopez et al., 1997). همچنین همت (۲۰۰۹) در تحقیقی در بررسی تأثیر کاهش عمق خاک‌ورزی اولیه و شدت خاک‌ورزی ثانویه بر تولید کلزای آبی در یک خاک لومی در ایران مرکزی (اصفهان) نشان دادند که یک‌بار عبور رتیواتور تقریباً به‌اندازه ۴ بار عبور با دیسک بشقابی در تهیه بستر بذر کلزا مؤثر بوده و تعداد بوته در واحد سطح در زمان سبز کامل و در زمان برداشت برای هر دو روش تهیه بستر بذر از نظر آماری مشابه بود. اثر تیمارهای خاک‌ورزی بر عملکرد معنی‌دار نبوده و نتایج کلی اینکه عملکرد کلزای پاییزه آبی حساس به کاهش عمق و شدت خاک‌ورزی نبود و با تیمار کم خاک‌ورزی نیز می‌توان تعداد بوته بهینه در واحد سطح را به دست آورد و روش بی‌برگردان ورزی به عمق ۱۰ سانتی‌متر همراه با یک‌بار عبور رتیواتور (کمینه خاک‌ورزی) ممکن است مطلوب‌تر از بقیه سیستم‌های خاک‌ورزی (برگردان دار و بی‌برگردان دار + ۱۵ سانتی‌متر خاک‌ورزی) با کولتیواتور ساقه صلب) از نظر زراعی و حفاظت خاک به علت عملکرد دانه بیشتر و کاهش عمق شخم در شرایط مشابه باشد (Hemat, 2009). تراپی و همکاران (۲۰۰۸) نیز در بررسی اثرات خاک‌ورزی و تاریخ کشت بر عملکرد، مقدار روغن کلزا و برخی خصوصیات فیزیکی و بیولوژیکی خاک‌نشان دادند روش‌های خاک‌ورزی و تاریخ کشت اثر معنی‌داری بر عملکرد و مقدار روغن و تعداد کرم خاکی داشته است. گرچه نتایج بیانگر این بود خاک‌ورزی مرسوم بیشترین عملکرد را داشته است با این حال به نظر می‌رسد کاشت کلزا در اوایل پاییز تحت کم خاک‌ورزی و بی خاک‌ورزی پایداری زراعی بیشتری داشته است. (Torabi et al., 2008). رزاقی و همکاران (۲۰۰۶) میزان مصرف انرژی مکانیزاسیون (مستقیم و غیرمستقیم) نیروی انسانی و کل انرژی در دو نوع زمین با و بدون بقایای گیاهی جهت سه روش خاک‌ورزی اولیه و تهیه بستر بذر را مورد بررسی و مطالعه

یازدهمین کنگره ملی مهندسی مکانیک بیوسیستم و مکانیزاسیون ایران

قراردادند. تیمارها عبارت بودند از گاوآهن برگردان دار و دو بار دیسک سنگین، گاوآهن قلمی و دو بار دیسک سنگین، و تنها دو بار دیسک سنگین. نتایج نشان دهنده تفاوت معنی دار آماری از نظر مصرف انرژی در سطح یک درصد بین تیمارها بود، تأثیر بقایا بر مصرف انرژی معنی دار نبود (Rzzagi, et al. 2006). همچنین دیک و همکاران (۱۹۹۱) طی تحقیقی به این نتیجه رسیدند که اجرای عملیات بدون خاک‌ورزی در مدت طولانی باعث تجمع کربن آلی، مواد غذایی و آنزیم‌های خاک در سطح خاک می‌گردد و از مقدار آن در عمق بیشتر از ۲۰ سانتی‌متر کاهش می‌یابد و نفوذپذیری آب در خاک افزایش می‌یابد (Dike et al., 1991). عملیات خاک‌ورزی ممکن است از طریق تخریب ساختمان خاک و ریز کردن خاک دانه‌ها و نهایتاً مسدود نمودن آبراهه‌های طبیعی باعث کاهش نفوذ و قابلیت نگهداری آب و فرسایش خاک شود. چودهاری و همکاران (۱۹۹۷) در آزمایشی در یک خاک رسی با سیستم‌های خاک‌ورزی متفاوت مشاهده کردند که با کاهش شدت شخم، نفوذ آب به داخل خاک افزایش و رواناب سطحی کاهش یافت (Choudhary et al., 1997). ارشد و همکاران (۱۹۹۹) گزارش داده‌اند که برگرداندن و خرد کردن توده خاک به وسیله تکرار شخم تجزیه مواد آلی را تسریع کرده و بنابراین خصوصیات فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک را که کلید کیفیت خاک می‌باشد، تحت تأثیر قرار می‌دهد (Arshad, et al., 1999). محققین زیادی تأثیر مدیریت‌های مختلف خاک بر خصوصیات فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی آن را گزارش کرده‌اند. بیشتر این تأثیرات می‌تواند از طریق تأثیر بر ساختمان خاک، خصوصیات هیدرولوژیکی، هوای خاک و یا درجه حرارت آن باشد. فعالیت زراعی شامل خاک‌ورزی، مدیریت بقایای گیاهی، مصرف کود شیمیایی، علف‌کش‌ها، آفت‌کش‌ها و آبیاری به طرق مختلف خصوصیات فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک را تحت تأثیر قرار می‌دهند. این اثرات ممکن است باعث کاهش کیفیت خاک و در نتیجه کاهش حاصلخیزی و پایداری آن شوند، که یکی از تبعات آن کاهش عملکرد می‌باشد (Hajabasi and Hemmat, 2000; Azevedo, et al., 1996). بنابراین برای ارائه بهترین روش خاک‌ورزی از نظر مدیریت بقایا، کاهش مصرف سوخت و هزینه‌ها، با حفظ یا افزایش عملکرد محصول و بهبود خصوصیات فیزیکی خاک، پژوهشی با هدف اثر روش‌های خاک‌ورزی حفاظتی و مرسوم بر روی بقایای گیاهی ذرت دانه‌ای بر عملکرد گندم آبی در مغان انجام گردید.

مواد و روش‌ها

این پژوهش برای ارزیابی اثر روش‌های خاک‌ورزی حفاظتی و مرسوم بر عملکرد گندم آبی بر روی بقایای گیاهی ذرت دانه‌ای در سال زراعی (۱۳۹۴-۹۵) در کشت و صنعت پارس با عرض جغرافیایی ۳۹ درجه، ۳۹ دقیقه و طول جغرافیایی ۴۸ درجه، ۸۸ دقیقه و در ارتفاع ۷۸ متری سطح دریا در قالب بلوک‌های کامل تصادفی در باسه تیمار و سه تکرار انجام گردید. تیمارها شامل الف - بی خاک‌ورزی (کشت مستقیم با بذر کارگاسپاردو) ب - کم خاک‌ورزی (چیزل مرکب و بذر کارگاسپاردو معمولی) ج - خاک‌ورزی مرسوم (گاوآهن برگردان دار و بذر کارگاسپاردو معمولی) بود. پارامترهای مورد اندازه‌گیری نظیر زمان مورد نیاز، ظرفیت مزرعه‌ای، میزان خرد و برگردان شدن بقایا، و عملکرد و اجزای عملکرد گندم بود. پس از برداشت ذرت دانه‌ای، قطعات زمین با طول و عرض هر کرت به ترتیب ۵۰ و ۳۰ متر بافاصله ۱۰ متر از هم در هر بلوک انتخاب گردید. کود فسفر و نیتروژن مورد نیاز بر اساس آزمون خاک اعمال شد. سپس کشت گندم رقم گنبد در تیمارهای مورد نظر انجام گردید.

میزان بقایای گیاهی باقی مانده در سطح خاک با استفاده از قاب نمونه‌گیری ۱×۱ متر مربع جمع‌آوری و بعد از پیاده کردن تیمارها مجدداً میزان بقایای گیاهی موجود در سطح مزرعه جمع‌آوری و اندازه‌گیری شد سپس با استفاده رابطه زیر درصد برگردانده شدن بقایای گیاهی محاسبه خواهد گردید.

$$RS = \frac{Wa - Wb}{Wa} \times 100 \quad (1)$$

RS = درصد برگردانده شدن بقایای گیاهی، Wa = وزن خشک علف‌های هرز و بقایای گیاهی موجود قبل از اجرای عملیات (Kg)، Wb = وزن خشک علف‌های هرز و بقایای گیاهی موجود بعد از اجرای عملیات (Kg)
همزمان با شروع کار تراکتور در هر کرت آزمایشی برای هر یک از ادوات، زمان کل بازمان سنج اندازه‌گیری و با استفاده از رابطه زیر ظرفیت مزرعه‌ای مؤثر هر از ادوات محاسبه خواهد شد (روزبه، و لغوی، ۱۳۸۵).

$$FCe = \frac{A}{Tt} \quad (2)$$

که در آن A سطح کار شده بر حسب هکتار، Tt زمان کل صرف شده بر حسب ساعت و FCe ظرفیت مزرعه‌ای مؤثر بر حسب هکتار در ساعت است. همچنین برای اندازه‌گیری میزان سوخت مصرفی از روش باک پراستفاده خواهد شد. به منظور اندازه‌گیری عملکرد محصول، توسط کاردهای یک مترمربع کلگیری شد. همچنین در مرحله قبل از برداشت، تعداد ده بوته رقابتی

به طور تصادفی از هر کرت انتخاب، و ارتفاع بوته آن‌ها اندازه‌گیری شد. نهایتاً داده‌های آزمایش با استفاده از نرم‌افزار SPSS تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌ها با آزمون دانکن انجام گرفت.

نتایج و بحث:

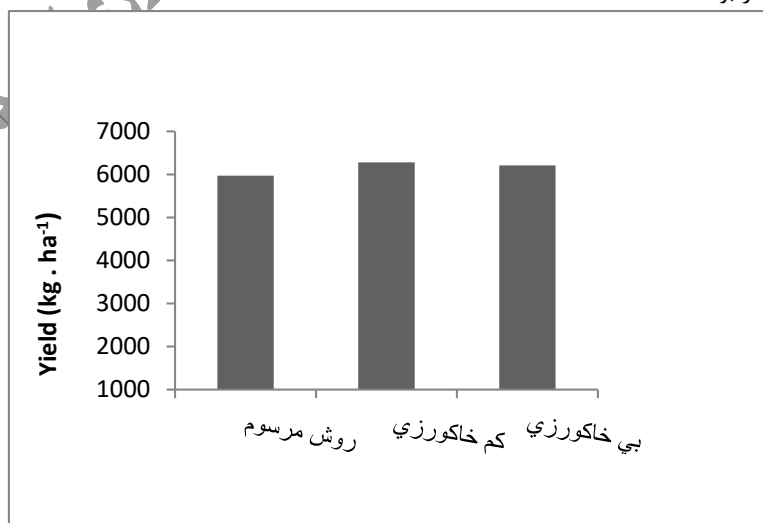
نتایج اجرای سال اول پروژه کشاورزی حفاظتی بر روی بقایای گیاهی ذرت دانه‌ای و اثر آن بر عملکرد گندم آبی نشان داد که اجرای سیستم‌های مختلف خاک‌ورزی و کاشت و مصرف نهاده‌های مختلف نظیر ماشین‌آلات و سوخت، میزان بذر مصرفی و در مجموع انرژی مصرفی نهاده‌های ورودی و خروجی متفاوت بوده است. نتایج نشان می‌دهد در تیمارهای مختلف خاک‌ورزی و کاشت میزان بقایای گیاهی متفاوت بوده و اثر معنی‌داری بر انرژی سوخت و ماشین‌آلات مورد استفاده داشت شکل (۱).

شکل ۱- سبز شدگی تیمار بی خاک‌ورزی (سمت راست تصویر) و روش مرسوم (سمت چپ تصویر) در کشت گندم آبی

Fig1. The germination of e treatment conservation(right) and conventional (left) on irrigated wheat

همچنین نتایج نشان می‌دهد درصد برگردان بقایای گیاهی در تیمارهای مختلف خاک‌ورزی اختلاف معنی‌دار داشته است (جدول ۱). تیمار شخم با خاک‌ورزی برگردان دار+ دیسک (روش مرسوم منطقه) با ۸۸٪ برگردان، بهترین و تیمار کم خاک‌ورزی با ۵۶٪ برگردان نسبت به تیمار بی خاک‌ورزی و کشت مستقیم داشت (جدول ۱). به عبارتی به جز تیمار روش مرسوم (خاک‌ورزی برگردان دار+ دیسک) بقیه تیمارها با باقی‌گذارن حداقل ۳۰ درصد بقایا در سطح خاک به‌عنوان یک روش خاک‌ورزی حفاظتی در کشت گندم بعد از برداشت ذرت محسوب می‌شوند. عادل زاده و سیف امیری (۱۳۸۶) نیز گزارش کردند بیشترین درصد برگردان بقایای گیاهی مربوط به شخم با گاواهن برگردان دار و دیسک و کم‌ترین میزان مربوط به تیمار فقط دیسک در تهیه بستر بذر بوده است (Adelzadeh & seif amiri, 2007).

شکل ۲- تاثیر تیمارهای مختلف خاک‌ورزی حفاظتی و مرسوم بر عملکرد گندم آبی

Fig2. Effect of different tillage treatment conservation and conventional on irrigated wheat

یازدهمین کنگره ملی مهندسی مکانیک بیوسیستم و مکانیزاسیون ایران

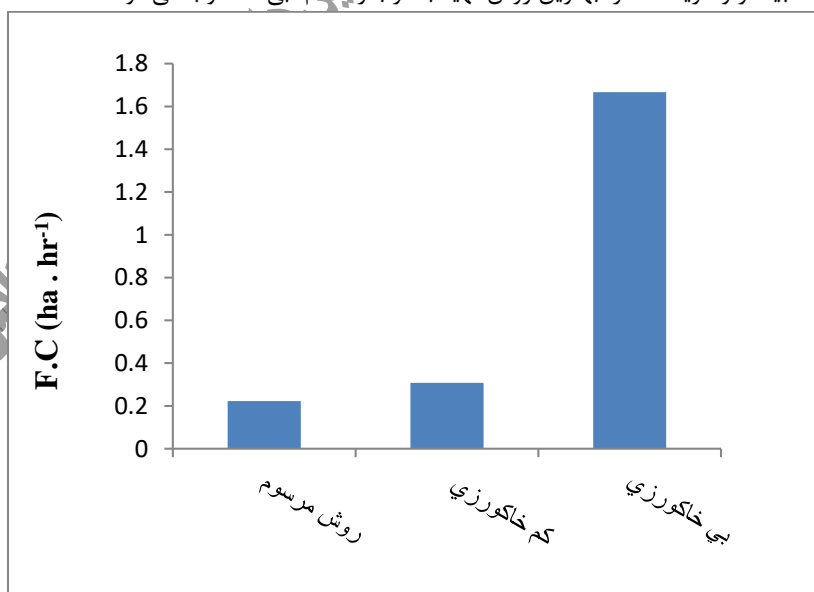

نتایج تجزیه و تحلیل نشان داد که از لحاظ عملکرد دانه و اکثر صفات زراعی مورد بررسی بین روش‌های مختلف خاک‌ورزی حفاظتی و روش مرسوم اختلاف چندانی وجود ندارد (جدول ۱). معنی‌دار نبودن اختلاف بین تیمارهای مختلف خاک‌ورزی و کاشت از نظر عملکرد محصول، نشان‌دهنده قابلیت جایگزینی روش‌های خاک‌ورزی حفاظتی با خاک‌ورزی مرسوم می‌باشد. همچنین با توجه به کاهش معنی‌دار نهاده‌های ورودی و زمان انجام به موقع عملیات کاشت، تیمارهای خاک‌ورزی حفاظتی به ویژه کشت مستقیم نسبت به خاک‌ورزی مرسوم مناسب‌تر است. همچنین تیمارهای خاک‌ورزی حفاظتی به خصوص تیمار کشت مستقیم به دلیل کاهش تعداد عملیات تهیه زمین و کاشت، دارای کمترین مصرف انرژی سوخت و ماشین‌آلات بوده‌اند تیمارهای خاک‌ورزی مرسوم بیشترین مصرف انرژی سوخت و ماشین‌آلات را به خود اختصاص داده‌اند تحقیقات دیگر محققان نیز نشان داده است که برای تولید ذرت علوفه‌ای به روش کم خاک‌ورزی در مقایسه با خاک‌ورزی مرسوم، انرژی کمتری مصرف می‌گردد (Rozbeh, & Logavi, 2006).

جدول ۱- میانگین عملکرد دانه، ارتفاع و میزان برگردان بقایا در تیمارهای مختلف خاک‌ورزی حفاظتی و مرسوم در کشت گندم آبی
Table 1- Mean square seed yield, height and residue revers in different tillage methods conservation and conventional on irrigated wheat

تیمار	برگردان بقایای گیاهی (%)	ارتفاع (cm)	عملکرد (کیلوگرم در هکتار)
Conventional tillage	88 a	98	5970
Minimum tillage	56 b	102	6280
No tillage	5 c	106	6210

شکل (۳) ظرفیت مؤثر روش‌های مختلف تهیه بستر بذر گندم آبی را نشان می‌دهد که در آن تیمارهای بی خاک‌ورزی و کم خاک‌ورزی بیشترین و تیمار گاواهن برگردان دار (روش مرسوم منطقه) کمترین ظرفیت مؤثر لازم برای تهیه بستر بذر گندم بعد از برداشت ذرت دانه‌ای داشته است. بنابراین با توجه به نتایج فوق و محدودیت زمانی باوجود بارش‌های متناوب پاییزی در تهیه بستر بذر گندم بعد از برداشت ذرت، تیمارهای خاک‌ورزی حفاظتی به دلیل سرعت عملیات بیشتر و هزینه کمتر، بهترین روش تهیه بستر بذر گندم آبی محسوب می‌شود.

شکل ۳- ظرفیت مزرعه‌ای موثر در تیمارهای مختلف خاک‌ورزی حفاظتی و مرسوم در کشت گندم آبی
Fig3. Field capacity in different tillage treatment conservation and conventional on irrigated wheat

یازدهمین کنگره ملی مهندسی مکانیک بیوسیستم و مکانیزاسیون ایران

نتیجه گیری

نتایج این تحقیق نشان داد که تیمارهای خاک‌ورزی حفاظتی (کم خاک‌ورزی و بی خاک‌ورزی) با کاهش انرژی مصرفی نهاده‌های سوخت و ماشین‌آلات باعث کاهش انرژی مصرفی کل در تولید گندم آبی در منطقه مغان گردید. هرچند این کاهش از نظر آماری معنی‌دار نبود. باین حال تیمارهای خاک‌ورزی حفاظتی به‌خصوص تیمار بی خاک‌ورزی و کاشت مستقیم مناسب‌ترین روش کشت گندم آبی در بقایای گیاهی ذرت دانه‌ای در منطقه بود.

نتایج حاصل از این پروژه بیانگر این موضوع است که امکان کشت مستقیم گندم آبی در شرایط وجود بقایا محصول قبلی در اکثر خاک‌های منطقه مغان به‌ویژه در کشت دیم میسر و موفقیت‌آمیز است.

سپاسگزاری

از مدیریت محترم مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل و شرکت ملی کشت و صنعت پارس به لحاظ تامین مالی و فراهم آوردن امکانات لازم در اجرای پروژه تقدیر و تشکر می‌گردد.

مراجع:

1. Adelzadeh, R. & Seif Amiri S. (2007). Effect of different method tillage on soybean yield in Moghan region. Final research report. Agricultural Engineering Research Institute. (Persian)
2. Arshad, M. A., A. J. Franzluebbers & Azooz, R. H. (1999). Component of surface soil. Structure under conventional and no-tillage northern Canada. Soil & Tillage Research. Volume 53: 41-40.
3. Azevedo, D. M., J. A. Lamdivar, R. M. Viaira, and D. W. Moseley. (1996). The effect of cover crop and crop rotation on potato: soil – plant relationship. Volume 24. P. 1405-1410.
4. Bonari, E., M. Mazzoncini and A. Peruzzi (1995). Effects of conventional and minimum tillage on winter oilseed rape (*Brassica napus* L.) in a sandy soil. Soil and Tillage Research. Volume 33 N.2., Pages 91-108.
5. Cai, D. X., X. B. Wang, Z. T. Zhang, X. Goa and J. Q. Zang. (1999). Conservation tillage systems for spring corn in the semi-humid to arid areas of China. International Soil Conservation Organization. Con. May 24-29, 1999.
6. Choudhary, M. A., A. R. Lal & Dick, W. A. (1997). Long-term tillage effects on run off and soil erosion under simulated rainfall for a central Ohio soil. Soil & Tillage Research. Volume 42: 175-184.
7. Dike, W. A., L. Mecoy, and M. W. Edwards Lal. (1991). Continuous application of no tillage to Ohio Soils. Agron. J. 83. 65-73.
8. Hajabasi, M. A., & Hemmat, A. (2000). Tillage impacts on aggregate stability and crop productivity in clay-loam soil in central Iran. Soil & Tillage Research. Volume 56: 205-212
9. Hemat, A. (2009). Reduction in primary tillage depth and secondary tillage intensity for irrigated canola production in a loam soil in center Iran. J. Agric. Sci. Technol. (2009) Vol. 11: 275-288.
10. Lopes, M. V. & Arrue, J. L. (1997). Growth, yield and water use efficiency of winter barley in response to conservation tillage in a semi-arid region of Spain. Soil and Tillage Research. Volume 44 p. 35-54.
11. Moore, J., F. W. Koeing, B. Beach, & Blumenshine, T. (2000). Conservation tillage systems and management. MWPS (Midwest Plan Service) 4-2nd Edition. Iowa State University Ames Iowa. USA.
12. Rozbeh, M & Logavi, M. (2006). Effect of different seedbed preparation in dry land on corn yield after wheat. 4th congress machinery and mechanization. (Persian).
13. Rzzagi, M., Khazeh Hosini, M. & Bigdeli, E. (2006). Effect of energy consume in different seedbed preparation. 4th congress machinery and mechanization. P. P. 140-141. (Persian)
14. Torabi, H., H. A. Naghadibadi, H. Omid, H. Amirshakari & Miransari, M. (2008). Effect of soil tillage, canola (*Brassica napus* L.) cultivars and planting date on canola yield, oil and some biological and physical properties of soil. Archives of Agronomy and Soil Science. Vo. 54 Issue 2 April 2008 pages 175-188.
15. Wang, X. B., D. X. Cai, W. B. Hoogmoed, O. Oenema, & Perdok, U. D. (2006). Potential effect of conservation tillage on sustainable land use: A review of global long-term studies. 16 (5): 587-595.